

A P R Ó K V I L Á G A

Kedves Szülők!

Alapítványunk nevében nagyon boldog, békés ünnepeket
kívánunk mindenkinek!

Köszönjük, hogy részt vettek közös programunkon,
és ezzel is szebbé

tették gyermekeik mindennapjait.

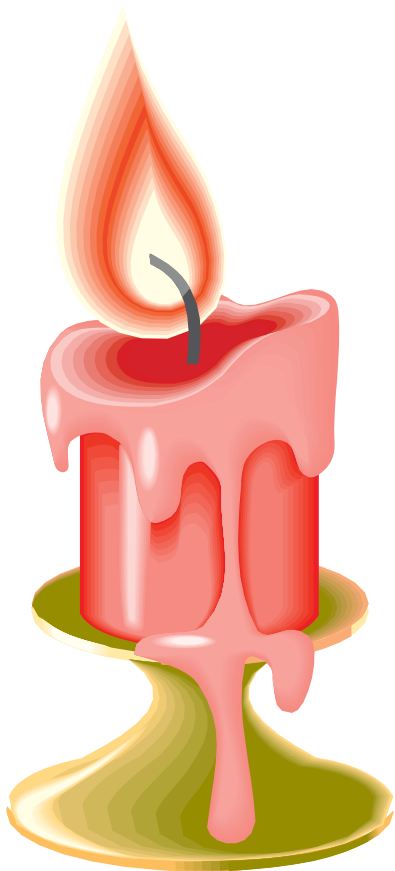
Karácsonyra minden csoport

- Alapítványunk hozzájárulásával - rengeteg új játékot kapott .

Alapítványi faliújságunkon bővebb információt is olvashatnak erről.

Reméljük jövőre is támogatják Alapítványunkat adójuk 1%-ával,
és rendezvényeinken való részvétellel.

Köszönjük és **Boldog Új Évet Kívánunk** mindenkinek!

KELLEMES
KARÁCSONYI
ÜNNEPEKET
ÉS
BOLDOG ÚJ
ESZTENDŐT
KÍVÁNUNK!

A P R Ó K

Állatvásár a kézműves foglalkozáson

A Telemi Óvoda egy ragyogó, napfényes őszi szombat délelőtt kitérte kapuit az érdeklődő gyerekek előtt.

- Vajon mi lesz ma? - kérdezték az érkező gyerekek.
 - Már szombaton is van ovi?
 - Igen, van. - mondták a résztvevő óvó nénik. Ez egy varázslatos délelőtt, ahol minden életre kell! „Húha!” Először elmentünk a vásárba, ahol egyik percről a másikra mindenki ismerőssé vált. Sőt! Lehetett venni tyúkot, csibét, malacot, bárányt, lovat stb. - ki mit szeretett volna. Mielőtt azonban elvezettük az állatokat, megjelent egy farkas és szétkergette az állatokat. Mi azonban készültünk és újra összetertük őket. Ebben a nagy munkában elfáradva megpihentünk az asztaloknál. Az asztaloknál lehetőségünk nyílt arra, hogy labirintust készítsünk a tehéneknek, így megehették a kukoricát. Máshol kis szekéren malacot szállíthattunk. Megint máshol madarak készültek különböző technikával. Aki pedig még mindig alkotni szeretett volna, az kacsza szalvétatartóval tölthette az idejét. Gyorsan elszaladt az idő és a szülők érkezésekor a gyerekek még mindig alkottak és alkottak és alkottak. A sok-sok elkészült, kis gyerek munkák összeszedésében már a szülőknek is segíteni kellett.

Mindannyian jól éreztük magunkat. Ha felkeltettük az érdeklődésedet és szeretnéd megismerni mi történik egy kézműves foglalkozáson: szeretettel várunk december 4-én.

Somossy Kinga (Nyuszi csoport)

Márton napi barkácsoló délután

Idén került először megrendezésre november 11-én, a Márton nap megünneplése. Már uzsonna után érkeztek a szülők és gyerekekkel leülve az asztalhoz kíváncsian várták, mit fogunk csinálni. Előkerültek a bébiételes üvegek, lyukasztók, liba formák, színes selyem papírok, csillámporok, drótok és ollók. Lázasan vette kezdetét és megszületett a mű: libás lámpás. Közben észre sem vettük és a csoport megtelt, sőt be is sötétedett. Aki már készen volt, segíthetett a zsíros kenyerek kenésében, tea főzésében. A gyerekek ilyen gyorsan, mint ezen a napon nem pakoltak még el sohasem. Öltözködéshez sem kellett sokat segíteni, olyan lelkesek voltak. Végre elindultunk a mécsesekkel körbe kukucskálni

az udvaron, lámpásaink segítségével megnézni, vajon melyik bokor alatt bújt el egy kis süni. Sünit ugyan nem találtunk, néha még egymást is csak a hangjáról ismertük fel vagy a lámpások fényét követve tájékozódunk. Messziről mintha sok kis szentjánosbogár körözne az udvarokon, ennyi látszott belőlünk. Ez a séta megkorogtatta a gyomrokat. Az öltözőben feltálatl zsíros kenyér még soha nem esett ilyen jól egyik gyereknek sem, mint ezen a késő délutánon. És a tea az „isteni finom”- hallhatunk a gyerekszájából. Lámpásukat magasra tartva - nehogy elessenek az úton - sétáltak haza a „kis nyuszik”. Másnap megkérdezték a gyerekek reggel megérkezve az óvodába. „Ma is meggyújtjuk a lámpásban a mécseset és úgy megyünk ki az udvarra?” Örülünk neki, hogy ennyire élvezték a gyerekek, ezért szeretnénk ezt a kellemes jó hangulatot jövőre is átélteni.

Somossy Kinga (Nyuszi csoport)

Játszó-délután a Zsiráf csoportban

Játsszani jó! Apával, anyával játszani jó! Apával, anyával az óvodában játszani még jobb!

Nagy csoportosaink gyakran mutatják, magyarázzák az óvodai játékokat az értük érkezőnek, Sokszor el is mondják, milyen jó lenne otthon is ilyen játék, vagy milyen jó lenne tovább maradni, megmutatni milyen magasra tudja építeni a várat.

A gyerekekkel, szülőkkel megbeszéltük, hogy lesz egy ilyen „más délutánunk”.

Elérkezett a nagy nap, és uzsonna után nem sietett egyetlen felnőtt sem haza, hanem, váltócipőt húzott és beült játszani a csoportunkba. Sok-sok anyuka jött hozzánk, de volt apuka is és nagymama is.

A gyerekek megmutatták kedvenc játékukat és buzgón magyarázták a szabályokat anyáéknak. Az egyik legkedveltebb játékunk most a sakk, három táblán folytak a partik és bizony előfordult, hogy egy anyu mattot kapott.

A malom játék is népszerű, itt apuka „harcolt” a kislányával szemmel láthatóan élvezve a játékot.

Mások boltost játszottak, társasoztak, közösen építettek a szőnyegen. A kirakók, a puzzlek is népszerűek voltak.

A gyerekek, a szülők és mi is élveztük ezt a különleges délutánt. Jó volt látni az együttjátszókat, azt, ahogy a gyerekek vezetnek, segítik a szüleiket, és ahogyan a szülők belefeledkeznek a közös játékba. Másnap már kérdezték a gyerekek mikor lesz a következő? Már tervezzük is.

Bodolainé Sipos Éva (Zsiráf csoport)

V I L Á G A

Adventi koszorú készítés a Katica csoportban

Az adventi időszak a várakozásról, az izgalomról, a szeretetről, a megemlékezésről, a díszítésről is szól. Óvodánkban szinte minden csoport szervezett az idén egy közös délutánt a szülőkkel. Ki kézműves foglalkozást, ki játszó délutánt. A szülők többsége örömmel jött el a közös programra, és örömmel ismerkedtek, beszélgettek egymással, játszottak gyermekeikkel!

Nálunk adventi koszorút készítettek Anyukák, Apukák közösen gyermekeikkel. Csodálatos volt látni, ahogy együtt dolgozott mindenki és a gyerekek segítettek. Drótot hajtogattak, ágakat vágtak, ragasztottak, díszítő elemeket pakoltak, szalagot vágtak. Szinte el sem mozdultak Anyu, Apu mellől, öléből. Nagyon szép koszorúk születtek, csillogó díszekkel, apró csillagokkal, szép szalagokkal, szárított narancs, alma, citrom és körte karikákkal.

Mert, azért mi előre dolgoztunk egész héten. A gyerekekkel együtt szeleteltük, pakoltuk, aszaltuk, kóstoltuk a gyümölcsöket.

Nagyon sokan voltunk, mert 21 Kiskaticának jött el Anyukája, Apukája, Testvére, Nagymamája, de mégsem volt kicsi a terem, hiszen sok jó ember...

Reméljük jövőre is együtt készülhetünk az adventre, és újra együtt tölthetünk egy délutánt, ezzel is elősegítve, hogy az új kiscsoportosok szülei egy kicsit megismerkedhessenek.

Boldog és nagyon szép Ünnepeket kívánunk Mindenkinek!

Ványikné Kubinszki Terézia (Katica csoport)

Kedves Mikulás, vár rád ez a ház...

December 6-án reggel, izgatott csillogó szemű gyerekek hada lepte el az óvodát.

Képzeld, képzeld, reggel találtam a csizmámban csokoládét, Pókembert, mesekönyvet, narancsot, kisautót, babát, cukrot, diót mogyorót és Anya még virgácsot is kapott! - hadarták örömmel, egymás szavába vágva.

Mikor megtudták, hogy hozzánk is mindjárt megérkezik a Jó Öreg, szaladtak az ablakhoz leskelődni. Miközben kukucskáltunk, énekeltünk és verset mondtunk, észrevettem görbülő szájú, síró szemű gyerekeket is. Csodálkozó tekintetemre halkan ezt súgták: Félek a Mikulástól!

De hát a Mikulás ajándékot hoz, olyan varázslatos, mint a Mesemondó Tündér, és olyan kedves Öreg bácsi, mint a nagypapák.

Igen! És mindenkit szeret! - kiabálta Janka.

Aztán hamarosan megláttuk az ablakból, az udvaron

integető Kedves Mikulást. Mire beért a Katica csoportba, már mindenki bátran és mosolyogva fogadta. Voltak, akik elé penderültek, és egy perc alatt elcsacsogták egy hét élményét. Verssel, énekkel köszöntöttük a Jó Öreg Mikulást, akinek mindenkihez volt egy jó szava, és egy csomag ajándéka.

Roni néni személyesen is ismeri a Mikulást, ezért köszönjük, hogy elhívta Őt hozzánk, és 208 kisgyerek arcára csalt vidám mosolyt.

Jövőre már mi is ajándékkal várunk Téged, ne felejts el eljönni Mikulás bácsi!

Ványikné Kubinszki Terézia (Katica csoport)

Adventi kézműves foglalkozás

„Fehér havas utakon, lassan lépeget, megzörgeti ablakod, vajon ki lehet?...”

Vajon ki az, aki december 4-én, szombaton délelőtt megzörgeti a Telepi Óvoda ajtaját? Hát a Mikulás!

Bizony, a hideg, havas úton óvodába siető gyerekek - kipirulva, kicsit félősen - találkozhattak a Mikulással. Aki pedig verset, éneket is előadott, a Mikulás zsákjából még jutalmat is kapott.

Ez a Mikulás bácsi a sok ajándéka között mesét is hozott ajándékba. A „Beccületes megtalálók” volt a mese címe és az óvó nénik adták elő. Csillogtak a gyerekszemek, izgultak a pici kezek. A két kis „kelekótya” manó tényleg elfelejtette megjavítani a Mikulás kabátját.

- „És akkor nekünk nem is hoz majd ajándékot otthon?” - ijedeztek a gyerekek. Egy kedves néni, „Stipistopi néni” segített megjavítani a kabátot. Megnyugodhatott minden gyermek, mert a Mikulás így idén is elindulhat minden gyerekekhez.

Ezután kezdődött az ajándékkészítés, a sok-sok meglepetés az óvó nénikkel.

Marika nénivel mézeskalácssütésbe kezdhettek; Teca nénivel mécses tartókat barkácsolhattak; Lilla nénivel Mikulást hajtogathattak, Kinga nénivel csillogó-villogó képeslapokat készíthettek.

Finom mézeskalácsillat, halk zene és sok kis szorgoskodó kéz látványa fogadta az érkező szülőket. Mint minden alkalommal, most is kevésnek bizonyult a két kéz a sok meglepetés hazaviteléhez.

„Holnap is jövök! Jó?” - felkiáltással búcsúztak a gyerekek.

A finom mézeskalács ropogtatása, a zsbongó élménymesélés, a gyermekek öröme mind megerősít bennünket abban, hogy érdemes alapítványunk támogatásával és támogatására kézműves foglalkozásokat szervezni.

Somossy Kinga (Nyuszi csoport)